

- Žalobkyne uvádzajú, že Komisia porušila zásadu právnej istoty tým, že uložila pokuty, ktoré presahujú bežné nominálne pokuty. To tiež údajne predstavuje odklon od jej rozhodovacej praxe. Navyše, ako tvrdia žalobkyne, Komisia porušila usmernenia k metóde stanovovania pokút tým, že odmietla vychádzať z obratu žalobkyn ako základu pre stanovenie pokuty, že primerane nešpecifikovala svoju metódu výpočtu pokuty a neodôvodnila tieto odklony od jej skoršej rozhodovacej praxe. Navyše, Komisia porušila podľa názoru žalobkyn zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že so žalobkyňami zaobchádzala odlišne ako s iným sprostredkovateľom obvineným z napomáhania za podobných okolností a v rámci toho istého porušenia, ako aj tým, že so žalobkyňami napokon zaobchádzala ako s bankami, ktoré sa dopustili porušenia, napriek tomu, že žalobkyne sú obvinené len z napomáhania. Žalobkyne tvrdia, že uložené pokuty sú preto v celom rozsahu neprimerané a Komisia tak porušila zásadu proporcionality.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia porušila zásadu „*ne bis in idem*“.

Žaloba podaná 24. apríla 2015 – National Iranian Tanker Company/Rada

(Vec T-207/15)

(2015/C 245/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: National Iranian Tanker Company (Teherán, Irán) (v zastúpení: T. de la Mare, QC, M. Lester a J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley a C. Murphy, solicitors)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/26 z 12. februára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 39, 14.2.2015, s. 18) a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/230 z 12. februára 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 39, 14.2.2015, s. 3) v rozsahu, v akom sa každé uplatňuje na žalobkyňu,
- alternatívne rozhodol, že článok 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 (v znení zmien a doplnení) (ďalej len „rozhodnutie“) a článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 (v znení zmien a doplnení) (ďalej len „nariadenie“) sa z dôvodu protiprávnosti neuplatnia v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, a
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Rada opätovným zaradením žalobkyne na základe tých istých skutkových tvrdení, ktoré boli odmietnuté Všeobecným súdom vo veci T-565/12, *NITC/Rada* (3. júl 2014) („*NITC/Rada*“), porušila zásady *res iudicata*, právnej istoty, legitímnej dôvery a konečnosti, a porušila právo žalobkyne na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty základných práv EÚ.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Rada nerešpektovala relevantné kritérium pre zaradenie na zoznam, konkrétne, že žalobkyňa poskytuje finančnú alebo logistickú podporu iránskej vláde. Tvrdenie o finančnej podpore bolo odmietnuté Všeobecným súdom vo veci *NITC/Rada*. Žalobkyňa neposkytuje iránskej vláde žiadnu finančnú výhodu, a iránska vláda neprijíma žiadnu finančnú výhodu od žalobkyne, a to ani prostredníctvom jej akcionárov alebo inak. Ako sa rozhodlo vo veci *NITC/Rada*, nepriama finančná podpora nie je dostatočná na uspokojenie tohto kritéria. Tvrdenie o logistickej podpore nie je ničím iným ako preformulovaním tvrdení, ktoré boli prednesené vo veci *NITC/Rada*. V každom prípade nie je medzi aktivitami žalobkyne a šírením jadrových zbraní daná potrebná príčinná súvislosť, a akákoľvek podpora poskytnutá žalobkyňou je maximálne nepriamou logistickou podporou.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Rada porušila právo žalobkyne na obranu a riadnu správu vecí verejných a účinné súdne preskúmanie. Rada predovšetkým a) neinformovala žalobkyňu o skutočných dôvodoch pre jej opätovné zaradenie, ani neposkytla dôkazy predložené proti nej; a/alebo b) nedala žalobkyňi možnosť oboznámiť sa s jej názormi o skutočných dôvodoch a/alebo dôkazoch predložených proti nej pred jej opätovným zaradením.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Rada neoprávnene a neprimerane porušila základné práva žalobkyne, vrátane jej práva na ochranu jej vlastníctva, slobody jej podnikania a ochranu dobrého mena. Vplyv napadnutých opatrení na žalobkyňu je ďalekosiahly, pokiaľ ide o jej podnikanie, ako aj o jej dobré meno a goodwill v celom svete. Zaradenie žalobkyne bude mať tiež eventuálne zničujúce následky pre príjemcov penzijného fondu akcionárov žalobkyne, ktorí sú všetci nevinní iránski občania, viacerí z nich na dôchodku. Rada nepreukázala, že zmrazenie finančných aktív a hospodárskych zdrojov žalobkyne sa týka legitímneho cieľa, alebo je ním odôvodnené, a už vôbec nie, že je na dosiahnutie takého cieľa primerané.
5. Piatym žalobným dôvodom uvedeným na podporu návrhu žalobkyňa tvrdí, že v prípade, že napriek tvrdeniam predloženým v druhom žalobnom dôvode sa má článok 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia a článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia vykladať tak, že tieto zahŕňujú a) nepriamu finančnú podporu a/alebo b) logistickú podporu, ktorá nemá súvislosť so šírením jadrových zbraní, tieto kritériá by boli protiprávne a s prihliadnutím na ciele rozhodnutia a nariadenia neprimerané. Svojvoľná šírka a obsah kritérií, ktoré by vyplývali z tohto širšieho výkladu, by presiahli hranice toho, čo je vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov. Ustanovenie by tak bolo protiprávne.

Žaloba podaná 21. mája 2015 – Speciality Drinks/ÚHVT – Wiliam Grant (CLAN)

(Vec T-250/15)

(2015/C 245/39)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Speciality Drinks Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: G. Pritchard, barrister)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Wiliam Grant & Sons Ltd (Dufftown, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred ÚHVT

Prihlasovateľka spornej ochranné známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Spoločenstva „CLAN“ – prihláška č. 10 025 815.